

Î N C H E I E R E

14 septembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului,
judecătorul
Judecătorii

Tatiana Vieru
Oleg Sternioală, Valentina Clevadi

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Costin Tudor, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Costin Tudor împotriva societății cu răspundere limitată „MVP-Serv Construct” privind încasarea salariului restant,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 23 februarie 2016, prin care s-a respins apelul declarat de Costin Tudor și s-a menținut hotărîrea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 22 iulie 2015,

c o n s t a t ă

La 30 aprilie 2015 Costin Tudor s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva SRL „MVP-Serv Construct” privind încasarea salariului restant.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la 28 februarie 2014 s-a adresat către directorul SRL „MVP-Serv Construct”, Musteața Vădim pentru a fi angajat în funcția de șofer. În acest scop, a prezentat carnetul de muncă, buletinul de identitate, fiind astfel angajat în funcția de șofer pe automobilul de model KAMAZ 55111, cu n/î C PL 570.

Astfel, a fost stabilit că i se va achita suma de 200 lei și plus 10 lei pentru o rută, iar cînd automobilul va fi la reparație, cîte 100 lei pe zi.

În cadrul negocierilor, angajatorul i-a promis că ulterior va fi întocmit un ordin de angajare, vor fi efectuate înscrierile de rigoare în carnetul de muncă, va fi întocmit contractul de răspundere materială, precum și polița de asigurare medicală.

Menționează reclamantul că, a activat în fiecare zi cu automobilul respectiv, transportând diferite încărcături la diferite șantiere de construcții.

Pînă la 05 iunie 2014, i-a fost achitat salariul regulat, însă, ulterior, angajatorul îi transmitea cîte 100, 200 sau 1000 lei, fiind astfel înregistrate restanțe la capitolul achitării salariului.

La data de 06 octombrie 2014 a lăsat automobilul de serviciu și a solicitat angajatorului să-i achite restanțele salariale în sumă de 16 000 lei, însă, nu a cunoscut că, Musteața Vădim, pentru a se eschiva de la plata impozitelor fiscale, nu a emis un ordin de angajare și nu a întocmit contractul de muncă.

Mai indică reclamantul că, angajatorul l-a chemat și i-a propus să-i achite suma de 4000 lei și să semneze o recipisă precum că nu are careva pretenții, însă, a refuzat să semneze recipisa respectivă și s-a adresat la poliție cu o plîngere.

Faptul că a fost angajat în calitate de șofer la SRL „MVP-Serv Construct” reclamantul îl confirmă prin procesul-verbal cu privire la contravenție seria și nr. MAI 02535729 prin care a fost sancționat contravențional conform art. 229 alin. (2) și art. 229 alin. (3) Cod Contravențional, precum și prin martorii Drăguțan Dumitru și Drăguțan Andrei, cu care a activat împreună la același angajator.

Solicită reclamantul, încasarea de la SRL „MVP-Serv Construct” în beneficiul său a salariului restant de 16 000 lei.

Prin hotărîrea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 22 iulie 2015 acțiunea a fost respinsă.

Nefiind de acord cu hotărîrea primei instanțe, Costin Tudor a contestat-o cu apel.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 23 februarie 2016 s-a respins apelul declarat de Costin Tudor și s-a menținut hotărîrea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 22 iulie 2015.

La 22 aprilie 2016 Costin Tudor a declarat recurs, solicitînd admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărîrii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărîri de admitere a acțiunii.

În susținerea recursului s-a invocat dezacordul cu hotărîrile contestate, considerîndu-le neîntemeiate și ilegale, fiind bazate pe aprecierea superficială a circumstanțelor.

Susține recurentul că, a prezentat suficiente probe care au demonstrat că a lucrat la SRL „MVP-Serv Construct”, însă, instanțele de judecată nu au pătruns în esența problemei de fapt și de drept și incorect au respins acțiunea.

Examinînd temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că, recursul declarat de către Costin Tudor, urmează a fi declarat inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială

sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

În conformitate cu art. 432 alin. (3) CPC, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Alin. (4) al articolului menționat prevede că, săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Costin Tudor este declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel.

Călăuzindu-se de prevederile art. 440 CPC, Colegiul a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 CPC și anume lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține că argumentele invocate de către recurent în cererea de recurs poartă un caracter declarativ, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificîndu-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Colegiul reiterează că, conform articolului 13 din Convenția Europeană recursul trebuie să fie unul "efectiv", atît în practică, cît și în drept. Un astfel de recurs este

cerut pentru pretențiile care pot fi considerate ca fiind „serioase și legitime” conform Convenției (*a se vedea Mitropolia Basarabiei și alții vs. Moldova, nr.45701/99, §137, ECHR 2001-XII*). În același timp, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, pe când în recursul declarat asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, reieșind din considerentele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Costin Tudor, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de către Costin Tudor, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Tatiana Vieru

Judecătorii

Oleg Sternioală

Valentina Clevadî